

HET EINDE VAN RAJNEESHPURAM

Er is veel geschreven over de gebeurtenissen die hebben geleid tot het einde van Rajneeshpuram, de experimentele commune van Osho in de staat Oregon in de Verenigde Staten. In grote, ruw geschetste lijnen kwam het hierop neer.

Oregon bleek een van de meest conservatieve en christelijke staten te zijn van Amerika, waar de Ku Klux Klan het laatst werd verboden. Men was daar helemaal niet blij met de komst van Osho en zijn sannyasins en de bouw van Rajneeshpuram werd op alle mogelijke manieren tegengewerkt met rechtszaken. Op de juridische afdeling van de Ranch werkten 100 mensen.

Osho sprak niet in het openbaar en zijn secretaresse Sheela was zijn woordvoerder, een machtige positie. Zij was goed voor de opbouw, maar trok steeds meer macht naar zich toe. Tot aan een afluisternetwerk, inclusief het verblijf van de meester. Veel van ons dachten dat als je verlicht was, je ook helderziend en alom wetend zou zijn. Maar Osho zei later: verlichting betekent dat ik weet wie ik werkelijk ben, niet dat ik weet dat ik afgeluisterd wordt.

Rajneeshpuram kreeg in Oregon alleen maar negatieve pers. Als tegenwicht werd de Rajneesh Times in het leven geroepen. Eerst alleen in Amerika, later ook in o.a.

Duitsland, Nederland, Zweden en Italië, want vrijwel overal was de pers negatief over Osho en zijn sannyasins. De teneur daarvan in Nederland was vaak belachelijk maken met roddel en achterklap.

In haar gevecht voor Rajneeshpuram tegen de autoriteiten begon Sheela illegale middelen te gebruiken. Tegelijkertijd begon haar regiem op de Ranch steeds meer op een dictatuur te lijken, tot Osho besloot te gaan spreken, weer *satsangs* te geven en te luisteren naar andere sannyasins dan Sheela. Hij ontdekte Sheela's illegale methoden, in en buiten Rajneeshpuram en besloot de autoriteiten te waarschuwen. Hierop vluchtte Sheela met enkele getrouwen. De autoriteiten, die steeds tegen de Ranch waren geweest, besloten om met deze commune korte metten te maken door de bron aan te pakken. Osho hoorde dat hij mogelijk gearresteerd kon worden en probeerde weg te komen, maar werd achterhaald. Hij werd gevangen genomen en, letterlijk, in kettingen door heel Amerika gesleept op een gevangenvlucht. Tijdens een overnachting op die vlucht zou hij vergiftigd zijn geworden. Tegen Osho werden ruim 30 aanklachten ingediend, die zouden worden ingetrokken als hij het land verliet. Aldus geschiedde.

Osho, met enige getrouwen, begon aan een wereldtour, op zoek naar een ander land om een nieuwe internationale commune op te zetten. Maar hij kwam geen enkel land binnen. Meestal kwam hij niet verder dan de vlieghaven. Ongetwijfeld omdat steeds vlak na Osho een toestel van de FBI landde, die het bezochte land onder druk zette. Reeds verstrekte visa werden binnen een uur teruggetrokken. Ook in Nederland, altijd trouw aan de VS, mocht hij niet landen. De reden: een deel van de bevolking mocht zich mogelijk ergeren aan zijn opruiende taal.

Tenslotte landde hij in het enige land dat hem niet kon weigeren: India. Daar begon hij in een huis in Bombay weer *satsang* te geven. Buitenlandse sannyasins merkten dat ze bij aankomst in India het land niet binnen kwamen en teruggestuurd werden. Als antwoord werd het in publiek dragen van rood met mala door Osho afgeschaft. In die tijd reisde ik als hoofdredacteur van de Nederlandse Rajneesh Times naar Bombay om te rapporteren over de meester, die heel lang voor ons onbereikbaar was geweest. Ik reisde in burger kleding met een kruisje om en een bijbeltje in mijn handbagage.

De ashram in Poona, die nog steeds functioneerde onder leiding van lokale sannyasins, werd opgeknapt en Osho verhuisde daar naar toe. Terug op honk.
Een nieuwe fase begon, die bij sannyasins de naam heeft gekregen van: Poona-2.

Uit het boek: 'Onderweg...Avonturen en inzichten van een wereldreiziger.'
Door: Sanatan de Jongh Swemer.